

Bruxelles, den 26.7.2013
COM(2013) 563 final

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

Årsrapport om stabilitetsinstrumentet for 2012

{SWD(2013) 292 final}

INDHOLDSFORTEGNELSE

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Årsrapport om stabilitetsinstrumentet for 2012

1.	Indledning	3
2.	Stabilitetsinstrumentets opbygning	3
3.	Gennemførelsen af stabilitetsinstrumentet	4
4.	Oversigt over stabilitetsinstrumentet i perioden 2007-2012	5
5.	Status over stabilitetsinstrumentet i 2012	6
6.	Bistand i tilfælde af eksisterende eller begyndende krisesituationer (stabilitetsforordningens artikel 3)	7
6.1.	Hvordan har stabilitetsinstrumentet tjent kriseindsatsen i 2012?	7
6.2.	Hvem er involveret i stabilitetsinstruments kriseresponsforanstaltninger?	11
7.	Bistand inden for rammerne af stabile samarbejdsbetingelser (stabilitetsforordningens artikel 4)	11
7.1.	Trusler mod lov og orden (stabilitetsforordningens artikel 4, stk. 1)	11
7.2.	Risikobegrænsning i forbindelse med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare (CBRN) materialer og agenser (stabilitetsforordningens artikel 4, stk. 2)	13
7.3.	Kapacitetsopbygning i perioden før og efter en krise (stabilitetsforordningens artikel 4, stk. 3)	14
8.	Konklusion	18

1. INDLEDNING

Efter stabilitetsinstrumentets sjette år forelægges denne årsrapport for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget i overensstemmelse med rapporteringskravene i artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument.¹

Stabilitetsinstrumentet er et vigtigt værktøj under den højtstående repræsentants/næstformandens kompetence, som giver mulighed for at målrette ressourcer mod omfattende EU-foranstaltninger til at forebygge, afbøde og håndtere konsekvenserne af kriser og sikkerhedstrusler verden over. Rapporten giver et overblik over, hvordan stabilitetsinstrumentet blev anvendt i 2012.

Denne rapport suppleres af to arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene, som giver en omfattende og detaljeret overordnet ajourføring med hensyn til gennemførelsen af i) hasteforanstaltninger, der blev iværksat og/eller var i gang i 2012 som følge af krisesituationer, jf. forordningens artikel 3, og ii) langsigtede programmer under stabilitetsinstrumentet, som er omfattet af forordningens artikel 4, stk. 1, 2 og 3.

De foranstaltninger under stabilitetsinstrumentet, der er beskrevet i denne rapport, iværksættes af en lang række gennemførelsesorganer såsom FN, andre internationale og regionale organer, EU's medlemsstaters organer, ngo'er og andre organisationer i civilsamfundet.

2. STABILITETSINSTRUMENTETS OPBYGNING

Stabilitetsinstrumentet er et af de vigtigste eksterne bistandsinstrumenter, der sætter EU i stand til at indtage en ledende rolle i forebyggelsen eller bekæmpelse af eksisterende eller begyndende kriser verden over.

Som beskrevet nedenfor fastlægger stabilitetsforordningens artikel 3 og 4, hvilke foranstaltninger der kan finansieres over instrumentet.

Artikel 3 omhandler "bistand i tilfælde af eksisterende eller begyndende krisesituationer". Dette kan omfatte reaktioner på alvorlige politiske forhold og konfliktsituationer, større naturkatastrofer² og undertiden en kompleks kombination af begge scenarier. Når der opstår nye muligheder for at forebygge, afbøde eller løse kriser, vil bistand fra stabilitetsinstrumentet, som er begrænset til tilfælde, hvor de almindelige eksterne bistandsinstrumenter³ ikke kan mobiliseres tilstrækkelig hurtigt eller hensigtsmæssigt, blive

¹ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 1.

² Tilfælde, hvor stabilitetsinstrumentet kan supplere EU's humanitære bistand og bistand til civilbeskyttelse, som ydes eller koordineres af Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (ECHO).

³ Instrument for førtiltrædelsesbistand (IPA), det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI), instrumentet til udviklingssamarbejde (DCI), Den Europæiske Udviklingsfond (EDF), Det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) osv.

ydet i form af øjeblikkelige *ekstraordinære bistandsforanstaltninger*.⁴ Disse foranstaltninger følges undertiden op med efterfølgende *midlertidige indsatsprogrammer*.⁵

Stabilitetsinstrumentets foranstaltninger supplerer ofte EU's humanitære bistand og bidrager også til "Sammenkoblingen af Nødhjælp, Rehabilitering og Udvikling"⁶. Instrumentets foranstaltninger kan også supplere EU's operationer som led i den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik⁷ og andre aktioner og yder også vigtig bistand til EU's omfattende indsats i tilfælde af konflikter og kriser.

Stabilitetsinstrumentet supplerer de almindelige eksterne bistandsinstrumenter, der på grund af deres dækningsområde, strategiske planlægning og programmeringsforløb ofte ikke er egnede som instrumenter i eksisterende eller begyndende krisesituationer. En af de store fordele ved EU's eksterne virkemidler er, at de omfatter en så bred vifte af instrumenter, hvilket sætter Unionen i stand til at yde en indsats, der er skræddersyet til den enkelte situation.

Artikel 4 i stabilitetsforordningen omfatter en programmerbar del af instrumentet med mere langsigtede programmer på følgende tre fokusområder:

- sikkerhedstrusler i en tværregional sammenhæng (artikel 4, stk. 1)
- risikobegrænsning i forbindelse med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare (CBRN) materialer og agenser (artikel 4, stk. 2) samt
- kapacitetsopbygning i perioden før og efter en krise (artikel 4, stk. 3).⁸

3. GENNEMFØRELSEN AF STABILITETSINSTRUMENTET

Kommissionens Tjeneste for Udenrigspolitiske Instrumenter arbejder tæt sammen med EU-Udenrigstjenesten, som er et funktionelt selvstændigt EU-organ, der blev oprettet i januar 2011⁹. Begge tjenestegrene henhører under den højtstående repræsentant/næstformand Catherine Ashton's kompetence. Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter henhører under Catherine Ashton i hendes egenskab af næstformand i Europa-Kommissionen.

Artikel 9 i afgørelsen om oprettelse af EU-Udenrigstjenesten fastsætter, at forvaltningen af EU's eksterne samarbejde henhører under Kommissionens ansvar, idet den højtstående repræsentant sikrer den overordnede politiske koordinering af eksterne bistandsinstrumenter, herunder stabilitetsinstrumentet. Således fastlægger EU-Udenrigstjenesten de politiske

⁴ Maksimal varighed 18 måneder med hasteprocedurer for vedtagelse og gennemførelse af programmer med et budget på under 20 mio. EUR som fastlagt i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som ændret, i det følgende benævnt finansforordningen, og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets finansforordning, i det følgende benævnt gennemførelsesbestemmelserne.

⁵ Programmer, der bygger på "ekstraordinære bistandsforanstaltninger", som skal skabe betingelserne for at gennemføre EU's samarbejdspolitikker. Disse kan være af længere varighed, men det kræver mere tid at få dem vedtaget på grund af længere beslutningsprocesser, herunder udvalgsproceduren.

⁶ LRRD.

⁷ FSFP.

⁸ Også betegnet stabilitetsinstrumentets fredsofbygningspartnerskab.

⁹ Rådets afgørelse af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (2010/427/EU), EUT L 201.

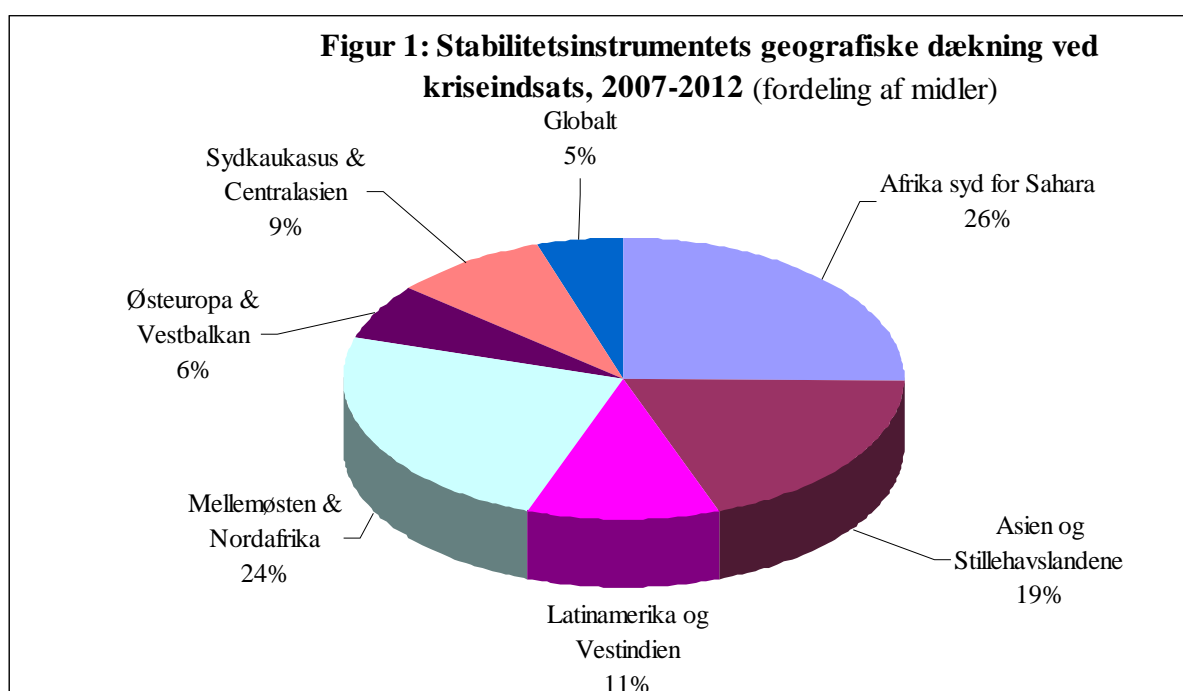
visioner for stabilitetsinstrumentets artikel 3 og samarbejder om forberedelsen af foranstaltninger med Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter, som er ansvarlig for gennemførelsen af vedtagne foranstaltninger. EU-Udenrigstjenesten fastlægger også den strategiske programmering for artikel 4 gennem strategidokumenter og flerårige vejledende programmer. De tilsvarende årlige handlingsplaner defineres og udføres af GD DEVCO¹⁰ (med hensyn til artikel 4, stk. 1 og 2) og Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter (med hensyn til artikel 4, stk. 3).

Samarbejdet mellem Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten tages løbende op til revision for at skabe størst mulig synergi og komplementaritet og forbedre gennemførelsen af stabilitetsinstrumentet yderligere.

4. OVERSIGT OVER STABILITETSINSTRUMENTET I PERIODEN 2007-2012

Efter seks års virke har stabilitetsinstrumentet bevist sin berettigelse som et EU-instrument, der er nødvendigt for EU's omfattende indsats for at håndtere det fulde forløb fra kriseforebyggelse, til kriseindsats og genopretning i verden, således at der kan sættes ind over for sikkerhedstrusler på nationalt og regionalt niveau og opbygges kapacitet til at forhindre og sætte ind i tilfælde af krise.

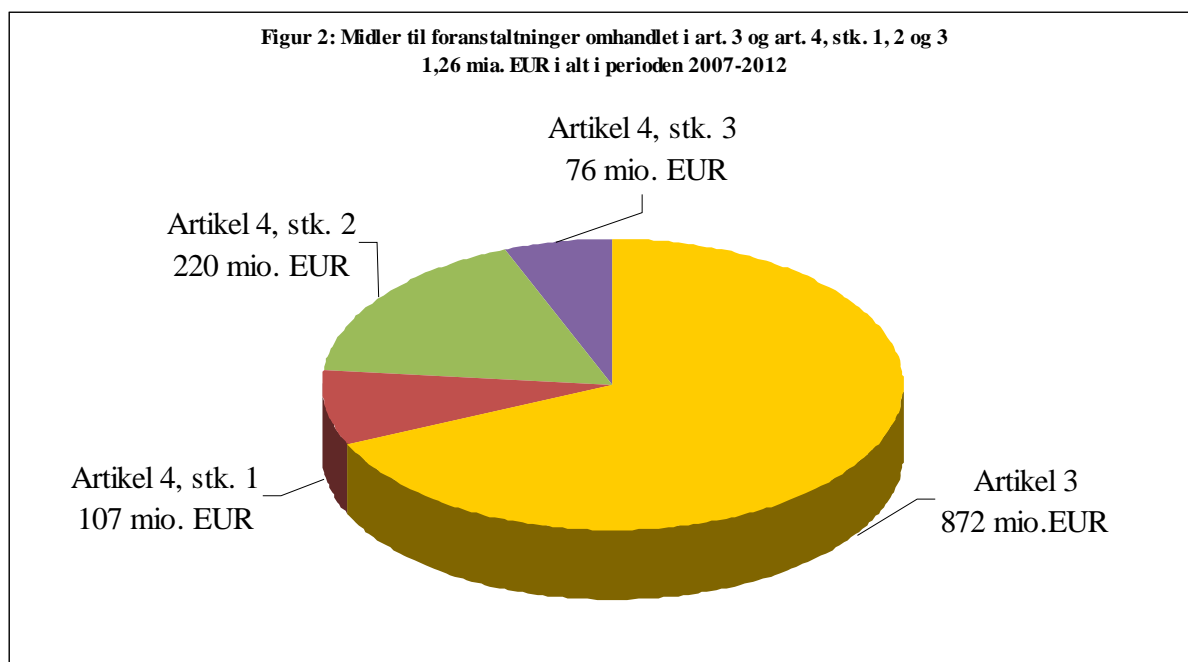
I perioden 2007-2011 er der fra stabilitetsinstrumentets kortsigtede kriseresponskomponent ydet **872 mio. EUR til omkring 243 kriseaktioner i ca. 70 lande eller regioner på verdensplan**. Den geografiske dækning for perioden 2007-2012 er vist i figur 1.

I samme periode blev omkring **403,8 mio. EUR stillet til rådighed til langsigtede programmerbare** elementer i stabilitetsinstrumentet, som dækker foranstaltninger i artikel 4, stk. 1, 2 og 3. Figur 2 viser, hvordan finansieringen var fordelt på kriseforanstaltninger (artikel 3) og langsigtede programmer (artikel 4) i perioden.

¹⁰ Generaldirektoratet for Udvikling og Samarbejde – EuropeAid, (Europa-Kommissionen).

Figur 2: Midler til foranstaltninger omhandlet i art. 3 og art. 4, stk. 1, 2 og 3
1,26 mia. EUR i alt i perioden 2007-2012

5. STATUS OVER STABILITETSINSTRUMENTET I 2012

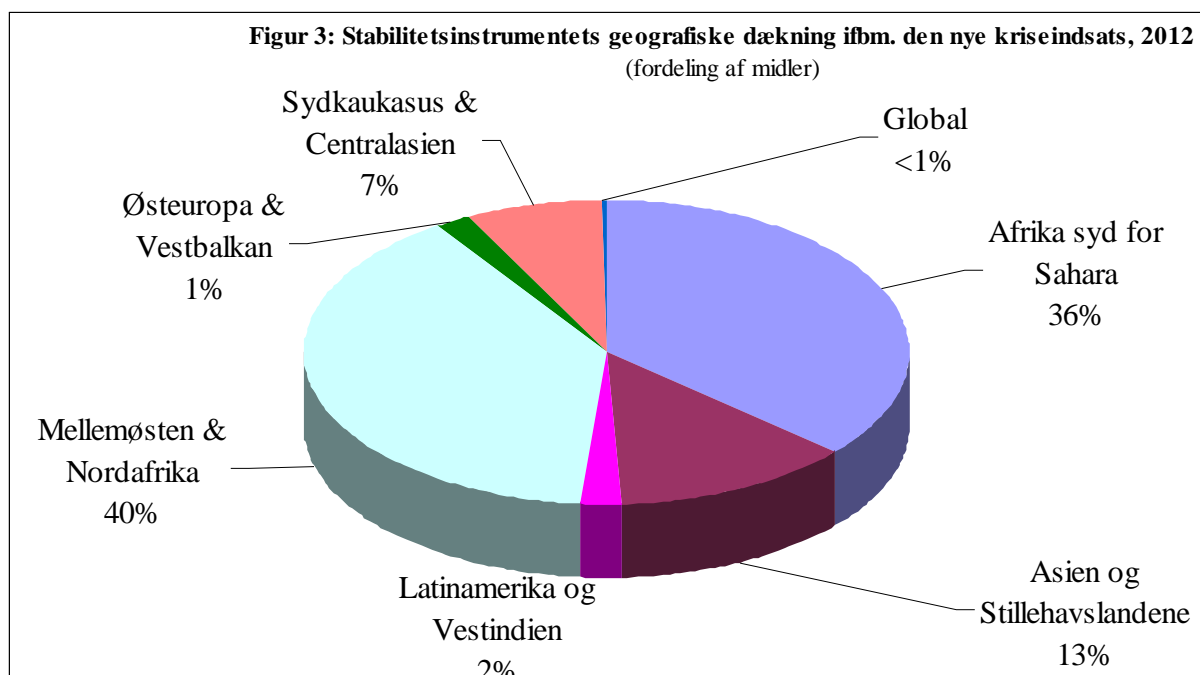
De **286,1 mio. EUR**, der er afsat i budgettet og øremærket til stabilitetsinstrumentet i 2012¹¹, blev fordelt på følgende måde:

- 195,8 mio. EUR til eksisterende eller begyndende krisesituationer artikel 3)
- 22 mio. EUR til respons på tværregionale trusler (artikel 4, stk. 1)
- 46,3 mio. EUR til CBRN-risikobegrænsning (artikel 4, stk. 2) samt
- 22 mio. EUR til kapacitetsopbygning før og efter en krise (artikel 4, stk. 3).

Gennem regelmæssige meddelelser til Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité blev Rådet holdt orienteret om planlægningen af nye kriseforanstaltninger, jf. artikel 3, og ajour med gennemførelsen af igangværende foranstaltninger. Arbejdsgruppen om konflikter, sikkerhed og udvikling under Europa-Parlamentets Udvalg om Udenrigsanliggender, der blev nedsat inden for rammerne af den demokratiske kontrol med stabilitetsinstrumentet, afholdt fem møder med repræsentanter for Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten.

Figur 3 nedenfor om den geografiske fordeling viser stabilitetsinstrumentets eksisterende støtte til Mellemøsten samt Nordafrika og Afrika syd for Sahara i 2012.

¹¹ Se "Instrument for Stability: Overview 2012 commitments and payments" i Kommissionens arbejdsdokument II, som ledsager denne rapport.

Der gives specifikke eksempler på projekter under stabilitetsinstrumentet i 2012 i de næste to afsnit.

6. BISTAND I TILFÆLDE AF EKSISTERENDE ELLER BEGYNDENDE KRISESITUATIONER (STABILITETSFORORDNINGENS ARTIKEL 3)

6.1. Hvordan har stabilitetsinstrumentet tjent kriseindsatsen i 2012?

I 2012 har EU gjort en indsats i forbindelse med mange større kriser, herunder urolighederne i forbindelse med Det Arabiske Forår i Nordafrika og Mellemøsten, som også har en direkte indflydelse på situationen i Sahelregionen. EU har også reageret på kriser andre steder i verden, som alle har krævet en effektiv og hurtig indsats i tilfælde af ustabilitet og/eller i perioden efter kriser. Foranstaltningernes formål har været at skabe stabilitet i landene og styrke dem.

Der findes en fuldstændig beskrivelse af alle stabilitetsinstrumentets foranstaltninger, som blev gennemført i 2012, i arbejdsdokument I, som er udarbejdet af Kommissionens tjenestegrene og vedlagt denne årsrapport. Stabilitetsinstrument er blevet taget i brug i forbindelse med mange forskellige former for kriser verden over, og følgende er eksempler på aktiviteterne i 2012:

- I foråret 2012 blev der ydet en intens diplomatisk indsats for at forhindre volden i Syrien i at eskalere, og det var strategisk vigtigt for EU hurtigt at få indsat FN's overvågningsmission i Syrien (UNSMIS). Stabilitetsinstrumentet bidrog til UNSMIS hurtige og sikre opstart, bl.a. ved at sikre, at der straks blev sendt 25 panservogne til Damaskus. Da UNSMIS mandat udløb, lod man nogle af disse køretøjer forblive til rådighed for FN's og Den Arabiske Ligas særlige udsending Lakhdar Brahimi og hans gruppe. Stabilitetsinstrumentet bidrog også til at samle medlemmer fra oppositionen ved to begivenheder i Bruxelles og Kairo, således at de kunne nå frem til en mere samlet holdning. I anden del af året steg antallet af mennesker, som forlod

deres hjem, og der blev sat et andet støtteprogram under stabilitetsinstrumentet i værk for at yde bistand til myndighederne og lokalsamfundene i de nabolande, som modtog flygtningene. Der er også ydet støtte til dem, der blev i Syrien.

- Libyen modtog også støtte til udvikling af den nationale kapacitet til at sætte ind i tilfælde af krisesituationer, til beskyttelse af sårbare grupper og til ammunitionsrydning. Der blev også ydet bistand til en behovsvurdering i integreret grænseforvaltning, som skal bane vejen for en senere (FSFP) undersøgelsesmission. Dette tiltag vil ikke bare gavne Libien, men hele Sahelregionen, idet det vil begrænse handelen med mennesker og ulovlige våben.
- Valg er ofte centrale for genopbygningen efter kriser, og i 2012 var støtte til valg fra stabilitetsinstrumentet et gennemgående tema i konfliktramte områder i forskellige regioner. Der blev iværksat projekter i Guinea-Bissau, Togo, Burkina Faso, Zimbabwe, Madagaskar, Kenya, Pakistan, Afghanistan og Haiti. Denne støtte ydes primært til foranstaltninger, der ligger uden for allerede planlagte valgforløb. Sådanne konfliktforebyggende foranstaltninger bidrager også til at sikre komplementaritet med mere vidtfavnende EU-strategier og andre instrumenter.
- I starten af 2012 blev EU anmodet om at bakke op om FN's bestræbelser på at afbøde de stigende spændinger mellem Iraks regering og folk i Ashraf-lejren, hvoraf mange har forbindelser til den iranske gruppe folkets Mujahedin. Den hurtige tilvejebringelse af midler fra stabilitetsinstrumentet gjorde det muligt at nå frem til en kompromisløsning. I slutningen af 2012 var mange af folkene i Ashraf-lejren blevet flyttet til en ny lejr og havde anmodet om permanent flytning til et område uden for Irak. Selv om der stadig er spændinger, har midlerne fra stabilitetsinstrumentet gjort det nemmere for den irakiske regering, de tidligere beboere i Ashraf-lejren og det internationale samfund at gøre fremskridt i bestræbelserne på at nå frem til en mere permanent løsning.
- På trods af tilbageskridt blev der gjort fremskridt med omlægningen i Yemen i 2012, og ved hjælp af stabilitetsinstrumentet hjalp EU sammen med FN og Verdensbanken Yemens beslutningstagere med at klarlægge landets behov efter den seneste konflikt. Den yemenitiske overgangsregering har påpeget, at reform af sektoren for civil sikkerhed har høj prioritet, så man herved kan sikre, at sikkerhedsstyrkerne virkelig opfylder befolkningens sikkerhedsbehov. Støtte fra stabilitetsinstrumentet bidrog til at planlægge og udforme Yemens reformplaner.
- I Sahel har man med stabilitetsinstrumentet valgt en regional tilgang til at tackle sikkerhedsproblemerne. Der blev i starten af 2012 opnået enighed om en foranstaltning til at begrænse følgerne af krisen i Libyen i de nordlige områder af Niger og Mali. Efter militærkuppet i Mali den 22. marts 2012 blev støtten øget og udvidet til andre områder i Niger, som var påvirket af krisen i Mali. Der blev endvidere iværksat minerydningsprogrammer i Tchad og Libyen med det formål at bidrage til stabiliteten i regionen og sikre, at sikkerhedsstyrkerne har adgang til områder med miner, som ofte er perfekte områder for ulovlig handel og terrorister. Alle disse interventioner er fuldt ud i overensstemmelse med EU's omfattende strategi for sikkerhed og udvikling i Sahel og supplerer andre igangværende tiltag i regionen, der er iværksat som led i andre EU-instrumenter, bl.a. FSFP-foranstaltninger.

- I Afrika syd for Sahara har stabilitetsinstrumentet ydet støtte til stabiliserings- og genopbygningspilotprojekter i Somalia samt til demobilisering af styrker i Den Centralafrikanske Republik (CAR). I CAR blev der ydet støtte til den samfundsøkonomiske reintegration af 5 000 demobiliserede soldater fra de nationale væbnede styrker samt til minerydning og ammunitionsrydning i den nordlige og østlige del af landet (selv om dette måtte suspenderes som følge af de senere begivenheder).
- Den fredsopbyggende indsats i Nigeria og Burundi indebærer yderligere støtte til styrkelse af kapaciteten til at sikre fred og konfliktløsning og til at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden i Nigerias delstat Plateau. Det er særlig vigtigt at bidrage til den fredsopbyggende indsats og til konfliktforebyggelse i Nigeria, da den manglende sikkerhed i delstaten Plateau er god grobund for ekstreme grupper såsom Boko Haram. Stabilitetsinstrumentet har også bidraget til en bredere indsats for at bevare freden i Burundi.
- I april 2012 ydede stabilitetsinstrumentet bred støtte til reformprocessen i Myanmar/Burma, herunder i form af teknisk bistand og rådgivning til regeringens ministerier. Der blev ydet bistand til etablering af Myanmar Peace Centre i oktober, som koordinerer fredsforhandlingsgrupperne og fungerer som en åben platform for dialog mellem de forskellige involverede parter. Centret sikrer også, at en bredere national og international kreds underrettes og forbliver engageret i fredsprocessen, samt at støtten fra lokale og internationale aktører koordineres. Den oprindelige støtte banede vejen for et større støtteprogram fra stabilitetsinstrumentet til fredsprocessen i Myanmar/Burma i 2013, herunder strukturel og operationel støtte til Myanmar Peace Center. Et andet tiltag under stabilitetsinstrumentet, som går ud på at mindske minetruslen, skal tjene til, at internt fordrevne personer og flygtninge kan vende tilbage, og til at skabe forudsætningerne for samfundsøkonomisk udvikling i adskillige etniske områder i Myanmar/Burma.
- I Filippinerne har stabilitetsinstrumentet været en del af EU's store engagement i fredsprocessen i Mindanao siden 2010. EU blev af den filippinske regering og Morofolkets Islamiske Befrielsesfront (MILF) anmodet om at indtage en central rolle som rådgiver for forhandlingsparterne og facilitator i fredsforhandlingerne, samt om at sikre, at eksisterende aftaler overholdes. I midten af 2012 fornyede EU sit engagement i fredsprocessen i form af et opfølgningstiltag fra stabilitetsinstrumentet. Det sikrede fortsat støtte til mæglings-/overvågningskapaciteten, men var også tilstrækkeligt fleksibelt til at sikre en opfølgningsindsats, når parterne var nået frem til en aftale. I øjeblikket vurderes de fulde konsekvenser af den vigtige fredsftale, der blev indgået i oktober 2012, og det er muligt, at støtte fra stabilitetsinstrumentet vil blive omlagt til fredsbevarende aktiviteter. På grund af de gode resultater betragtes mæglings- og overvågningsmodellen i Filippinerne nu som en effektiv model, der kan anvendes i andre konflikter, bl.a. i regionen. Stabilitetsinstrumentet yder støtte til foranstaltninger, hvor centrale aktører fra Filippinerne videregiver oplysninger til f.eks. deres modstykker i Myanmar/Burma.
- I Nord-, Syd- og Mellemerika gav annonceringen af fredsforhandlinger for Columbia i august 2012 fornyet håb om, at en konflikt, der har været i mere end et halvt århundrede, kunne bringes til ophør. Nøglen til enhver fredsftale er de columbianske myndigheders kapacitet til at afhjælpe de lidelser, som ofre for misbrug har lidt, navnlig de mange, som har mistet deres land. Samtidig med at

fredsforhandlingerne startede i Havana, blev der iværksat en ny foranstaltning under stabilitetsinstrumentet i oktober 2012, som har til formål at hjælpe de columbianske institutioner med at gennemføre den seneste lovgivning om beskyttelse af ofres rettigheder mere effektivt (lov 1448). Af andre foranstaltninger i regionen kan nævnes støtte til at afhjælpe de grundlæggende årsager til konflikt i Bolivia og grænseproblemer mellem Guatamala og Belize.

- Medlemsstaterne udtalte sig positivt om stabilitetsinstrumentets midlertidige programmer, som bygger på tidligere ekstraordinære bistandsforanstaltninger, og instrumentet kan således videreføre bistanden til katastrofeberedskabet i Haiti, støtten til en fredelig løsning på konflikten i Nagorno-Karabakh, stabiliseringen af Georgiens løsrivelsesregioner og støtten til den særlige domstol for Libanon.

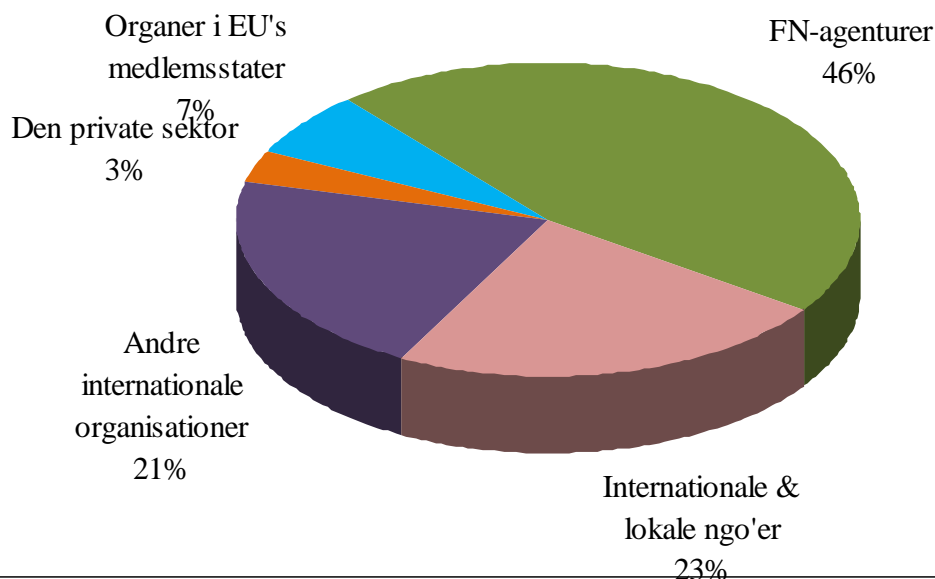
6.2. Hvem er involveret i stabilitetsinstruments kriseresponsforanstaltninger?

Stabilitetsinstrumentets kriseresponsforanstaltninger udarbejdes i tæt samarbejde med en lang række partnere: EU-institutioner, EU-medlemsstater, civilsamfund, offentlige forvaltninger, tredjelande mv. EU's delegationer spiller en central rolle, fordi de kan give hurtige varslinger og udvikle forslag til responsforanstaltninger. Størstedelen af nye tiltag i 2012 blev fortsat "uddelegeret"¹² til lokal gennemførelse til EU's delegationer, hvis indblik i lokale behov og krav er afgørende for, at aktiviteterne bliver en succes. Det gør det muligt hurtigt at forhandle kontrakter med gennemførelsesorganer og at overvåge gennemførelsen af disse ofte lidt vanskelige projekter på stedet. EU-delegationerne var derfor ansvarlige for 62 % af forpligtelserne og 80 % af betalingerne fra stabilitetsinstrumentet i 2012.

Figur 4 viser viften af stabilitetsinstrumentets partnere, der gennemførte kriseresponsforanstaltninger omhandlet i artikel 3 fra 2007-2012. 47 % af stabilitetsinstrumentets budget blev gennemført af ikkestatslige aktører, heraf 23 % gennem ngo'er. FN-organisationerne forblev naturligvis en vigtig gennemførelsespartner i kraft af deres ekspertise og stærke tilstedeværelse i landet, hvilket sætter dem i stand til at reagere hurtigt ved hjælp af deres veludbyggede lokale netværk i det ustabile miljø, hvor stabilitetsinstrumentets kriseindsats ydes.

¹² Juridisk og økonomisk ansvar for brugen af EU's midler, herunder beføjelse til at underskrive og i givet fald ændre kontrakter, overføres fra Europa-Kommissionens hovedkvarter i Bruxelles til den pågældende EU-delegation.

Figur 4: Partnere, der deltager i gennemførelsen af stabilitetsinstrumentets kriseindsats, 2007-2012 (fordeling af midler)

7. BISTAND INDEN FOR RAMMERNE AF STABILE SAMARBEJDSBETINGELSER (STABILITETSFORORDNINGENS ARTIKEL 4)

Kommissionen varetager forberedelsen af den årlige bistandsprogrammering og -forvaltning i henhold til artikel 4 inden for rammerne af stabile samarbejdsbetingelser. Handlingsprogrammerne for stabilitetsinstrumentet for 2012 blev vedtaget som følger: artikel 4, stk. 1 (trusler mod lov og orden) i september 2012, artikel 4, stk. 2 (risikobegrænsning i forbindelse med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer) i august 2012 og artikel 4, stk. 3 (kapacitetsopbygning i perioden før og efter en krise) i marts 2012. Der findes en detaljeret ajourføring af de foranstaltninger, der gennemføres i henhold til henholdsvis artikel 4, stk. 1, 2 og 3, i Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument II, som ledsager denne årsrapport.

7.1. Trusler mod lov og orden (stabilitetsforordningens artikel 4, stk. 1)

De programmer, der udvikles med henblik på tværregionale sikkerhedstrusler, fokuserer på kapacitetsopbygning og udvikles i tæt samarbejde med modtagerlandene. Typisk handler det om at styrke sikkerhedskapaciteten på nationalt og regionalt plan for at muliggøre et effektivt globalt og tværregionalt samarbejde. En målrettet tilgang gør det muligt at udpege centrale lande i en region og styrke de lokale retshåndhavende myndigheders og sikkerhedsenheders kapacitet ved at etablere eller styrke specialiserede tværfaglige enheder og samarbejdet mellem forskellige enheder. Derefter indføres der regionale koordinationsfunktioner, idet der så vidt muligt gøres brug af eksisterende strukturer til at skabe et regionalt og tværregionalt samarbejde. Informationsudveksling fremmes gennem regionale informationssystemer. Forskellige områder er dækket: bekæmpelse af ulovlig handel, hvidvaskning af penge og andre former for organiseret kriminalitet langs kokain- og heroinruter; bekæmpelse af ulovlig handel med skydevåben og sprængstoffer; styrkelse af sikkerheden til søs langs farlige søruter samt kapacitetsopbygning i regioner, der er ramt af terrorisme.

I 2012 blev der indgået forpligtelser for 22 mio. EUR til foranstaltninger på ovennævnte områder og udbetalt ca. 14,2 mio. EUR. Ved udgangen af 2012 blev der gennem

ekspertstøttefaciliteten¹³ ansat over 100 eksperter fra specialiserede offentlige eller halvoffentlige organisationer i EU-medlemsstaterne, som i fællesskab stillede deres specialviden og ekspertise til rådighed og ydede teknisk bistand for at indkredse og sikre en detaljeret planlægning af foranstaltninger under stabilitetsinstrumentet. Dette omfattede det årlige handlingsprogram for 2013 og banede vejen for den fulde gennemførelse af aktioner fra foregående årlige handlingsplaner, bl.a. inden for følgende områder:

- I slutningen af 2012 blev der som led i projekt AIRCOP under kokainruteprogrammet etableret tre fælles lufthavnstaskforcer i Kap Verde, Senegal og Togo til støtte for **bekæmpelsen af organiseret kriminalitet på kokainruten**. Der blev også iværksat et nyt projekt til etablering af et regionalt politiinformationssystem i Vestafrika (WAPIS I, 2,2 mio. EUR i 2012) og en anden kontrakt bekræftede EU's fortsatte vilje til at forhindre spredning af narkotikaprækursorer i Latinamerika og Caribien (PRELAC II, 3 mio. EUR i 2012). Der blev også undertegnet en kontrakt om et projekt til bekæmpelse af hvidvaskning af penge i Vestafrika, hvor der fokuseres på den finansielle sektor uden for banksektoren og bestemte ikke-finansielle virksomheder og professioner i Ghana, Nigeria, Senegal og Kap Verde (1,8 mio. EUR i 2012).
- Støtte til **bekæmpelsen af organiseret kriminalitet på heroinruten** fortsatte med en indsats i 10 lande, bl.a. Iran, Pakistan og Afghanistan.
- Programmet om **vigtige søfartsruter** (16,5 mio. EUR, 2 mio. EUR i 2012) omfatter 17 kystlande i Det Vestindiske Ocean, Sydøstasien og Guineabugten. Under programmet forbedres informationsudvekslingskapaciteten og kyststaternes retshåndhævelsesfunktioner, således at de kan skabe en sikrere søtrafik ved at hindre sørøveri og væbnet røveri til havs.
- Flere projekter sigter mod at **forebygge og bekæmpe terrorisme** og dermed bidrage til den globale indsats mod terrorisme, herunder ved gennemførelse af FN's strategi. I 2012 fortsatte gennemførelsen af projektet "Contre Terrorisme Sahel" med en række kapacitetsopbyggende foranstaltninger i Niger og Mauretanien samt foranstaltninger til styrkelse af det regionale samarbejde i området. Der blev indledt en undersøgelse af gruppen Boko Haram, som har til huse i Nigeria. Samarbejdet med Pakistan har til formål at forbedre strafferetssystemet i Punjab, og i Sydøstasien er der via stabilitetsinstrumentet ydet 2 mio. EUR til et initiativ til bekæmpelse af terrorisme, som EU og FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC) gennemfører i fællesskab.
- Cyberkriminalitet er en forholdsvis ny måde, hvorpå eksisterende globale og transregionale trusler kommer til udtryk, og som ikke længere kan tackles effektivt uden at tage fat på deres it-dimension. I samarbejde med Europarådet blev der i 2012 udarbejdet et projekt til en værdi af 3 mio. EUR for at fremme tiltrædelsen og gennemførelsen af den såkaldte Budapestkonvention og opbygge kapaciteten hos de retshåndhævende og retlige myndigheder i bestemte lande. I betragtning af at de vigtigste infrastruktursystemer er netværkstilsluttede, kan den destabiliserende effekt af et cyberangreb eller et større utilsigtet nedbrud af informations- og

¹³ Rammekontrakt for ekspertstøttefaciliteten, hvor der trækkes på specialister fra offentlige eller halvoffentlige organisationer fra alle EU-lande. Siden 2008 har eksperter fra ca. 60 organisationer i 17 medlemsstater gennemført over 100 missioner.

kommunikationsnetværk have uoverskuelige konsekvenser. Det er på denne baggrund, at der vil blive taget fat på **cybersikkerhed** med midler fra stabilitetsinstrumentet (1,5 mio. EUR øremærket til tværregionalt samarbejde og gennemførelsen af internationale normer inden for risikoerkendelse, sårbarhedsanalyser, katastrofeberedskab, varsling og håndtering af følger).

- **Forfalskede lægemidler** er en stor trussel mod folkesundheden og sikkerheden, da de som regel indeholder ingredienser af dårlig kvalitet, i forkerte doser eller blot er virkningsløse – og i nogle tilfælde endda giftige. Faren er ganske vist global, men det er især udviklingslande, der er udsat for truslen. Der blev øremærket 4,2 mio. EUR til at styrke de relevante retsregler, navnlig ved hjælp af Medicimekonventionen, samt kapaciteten til at afsløre og analysere mistænkelige lægemidler og endelig til at øge politieforsikningen og retsvæsenets evne til at stoppe og ødelægge globale kriminelle netværk.
- For at bekæmpe ulovlig ophobning og handel med håndvåben og lette våben (SALW) og støtte koordinering og gennemførelse af internationale og regionale SALW-instrumenter blev der undertegnet nye projekter med det regionale center for håndvåben (RESCA, 2,7 mio. EUR), det mellemamerikanske integrationssystemets sikkerhedskommission (SICA, 2,3 mio. EUR) og Interpol (1,5 mio. EUR til iARMS). Disse tiltag supplerer den igangværende indsats vedrørende SALW, som støttes af stabilitetsinstrumentet i Afrika syd for Sahara og Sydamerika.

7.2. Risikobegrænsning i forbindelse med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare (CBRN) materialer og agenser (stabilitetsforordningens artikel 4, stk. 2)

Traditionelt har aktiviteterne på de fleste områder været koncentreret om det tidligere Sovjetunionen. I 2010 forsøgte man at udvide programaktiviteternes geografiske dækning. Den er nu blevet udvidet til også at omfatte Middelhavsområdet, Mellemøsten, Golfen, Sydøstasien, Centralasien, Sydkaukasus og Afrika. Over 60 nye lande er kommet til ud over landene i det tidligere Sovjetunionen.

CBRN-programmet dækker CBRN-risici i forbindelse med ulykker, naturkatastrofer eller fjendtlig brug og skal forbedre sikkerhedskulturen gennem udbredelse af god praksis og generelt øget bevidsthed om sikkerhed. Før 2010 blev de forskellige områder dækket hver for sig.¹⁴ Fra 2010 og frem er de **CBRN-ekspertisecentre**, som EU har oprettet verden over under stabilitetsinstrumentet, gradvist ved at blive til en samlet platform for foranstaltninger inden for bl.a. grænseovervågning/ulovlig handel, eksportkontrol, biosikkerhed, herunder civilbeskyttelse (beredskabsplaner, kriseberedskab og kriseindsats). Disse ekspertisecentre søger at styrke CBRN-risikobegrænsende politikker ved at udvikle skræddersyede bistandspakker (13 foranstaltninger til en værdi af 19 mio. EUR). De vil udgøre et vigtigt redskab til kapacitetsopbygning og udvikling af sammenhængende regionalpolitikker og til styrkelse af samarbejdet om national og regional kapacitet på dette område. I 2012 oprettede EU ekspertisecentre i Sydøstasien (Filippinerne), Sydøsteuropa/Sydkaukasus/Ukraine (Georgien), Nordafrika (Algeriet), Atlanterhavskysten (Marokko), Mellemøsten (Jordan) og Øst- og Centralafrika (Kenya). De første fem lokale regionale sekretariater for

¹⁴ F.eks. eksportkontrol med varer med dobbelt anvendelse, ulovlig handel, alternative beskæftigelsesmuligheder for tidligere våbenspecialister samt sikkerhedskultur.

ekspertisecentre indledte arbejdet i slutningen af 2011 og i starten af 2012. Endvidere er der oprettet forbindelser med Centralasien og landene i Golfstaternes Samarbejdsråd.

Af andre områder, der modtager støtter, kan nævnes:

- Aktiviteter vedrørende **bidrag til og samarbejde om eksportkontrol af varer med dobbelt anvendelse** resulterede i en vellykket programgennemførelse i over 28 lande rundt omkring i verden. Samarbejdet med USA's EXBS-eksportkontrollsystem¹⁵ er blevet styrket. Man forventer at udvide og styrke disse aktiviteter i Mellemøsten i anden halvdel af 2013.
- Der er fortsat ydet **støtte til omskoling og alternativ beskæftigelse af tidligere våbenforskere og -ingeniører**, der stammer fra lande i det tidligere Sovjetunionen, gennem det særlige videnskabs- og teknologisenter (STCU) og det internationale videnskabs- og teknologisenter (ISTC).
- **Bekæmpelsen af ulovlig handel med CBRN-materialer og vildledende finansiel praksis** fortsættes med aktiviteter i Centralasien, Sydøstasien og Nordafrika. Der er indgået en kontrakt med Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) om at bidrage til et nyt laboratorium for nukleare materialer i Seibersdorf i Østrig, som skal benyttes af IAEA's sikkerhedsanalysetjeneste (5 mio. EUR i 2012).

7.3. Kapacitetsopbygning i perioden før og efter en krise (stabilitetsforordningens artikel 4, stk. 3)

Vedtagelsen i marts 2012 af det årlige handlingsprogram¹⁶ for stabilitetsinstrumentets komponent kapacitetsopbygning før og efter en krise betød, at adskillige elementer i det nye strategipapir for 2012-2013 blev omsat til konkrete tiltag. De seks aktioner i handlingsplanen for 2012 er grupperet under fire tematiske områder.¹⁷ De bygger på tidligere arbejde og forudsætter, at civilsamfundsorganisationer, regioner og internationale organisationer samt medlemsstaterne inddrages som partnere i gennemførelsen. De tjener også til at omsætte Rådets konklusioner om konfliktforebyggelse til praksis.¹⁸ Disse fokuserer navnlig med hensyn til udvikling af værktøjer og metoder til konfliktforebyggelse på tidlig varsling, konfliktrisikoomluser, mægling samt tværgående spørgsmål såsom køn og menneskerettigheder inden for alle områder af kort- og langsigtede eksterne foranstaltninger.

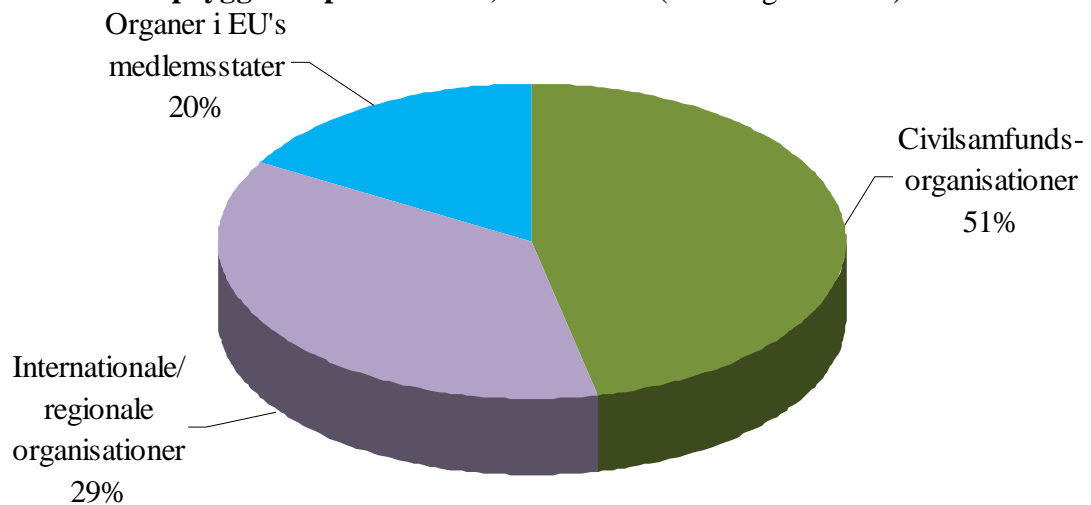
¹⁵ Export Control and Related Border Security Assistance.

¹⁶ Handlingsprogrammet for 2012 blev vedtaget af Europa-Kommissionen den 20. marts 2012 og findes på http://www.eas.europa.eu/ifs/docs/index_en.htm

¹⁷ Aktionerne blev grupperet tematisk under følgende områder: Forbedring af ikkestatslige aktørers kapacitet, fremme af kapaciteten til tidlig varsling, klimaændringer, naturressourcer og international sikkerhed, øget samarbejde med EU-medlemsstater om kapacitetsopbygning i perioden før og efter en krise.

¹⁸ Rådets konklusioner om konfliktforebyggelse, 3101. samling i Rådet (udenrigsanliggender), Luxembourg, den 20. juni 2011.

Figur 5: Partnere, der deltager i stabilitetsinstrumentets fredsopbyggende partnerskab, 2007-2012 (fordeling af midler)

I 2012 blev der udviklet ca. 60 projekter, som bestod af både igangværende og nye aktiviteter, for at opbygge kriseberedskabs- og fredsopbygningskapaciteten i perioden før og efter konflikter. I det følgende afsnit illustreres nogle af resultaterne af det fredsopbyggende partnerskab i 2012, mens de nærmere oplysninger findes i arbejdsdokument II fra Kommissionens tjenestegrene:

- **Dialog med civilsamfundet:** Netværket for dialog med civilsamfundet¹⁹ er et nyttigt forum for dialog om spørgsmål vedrørende fredsopbygning mellem EU's politiske beslutningstagere og ikkestatslige aktører. I 2012 blev der holdt elleve møder om forskellige tematiske og landespecifikke spørgsmål (herunder Syrien, Libyen og Mali) for at give input til EU's politiske beslutningstagning. Dette tiltag har siden 2010 resulteret i omkring 50 former for input i form af rapporter, baggrundsdokumenter, kortfattede anbefalinger, gennemgang af relevant litteratur og uddannelsesmateriale til gavn for civilsamfundsaktører og politiske beslutningstagere. Dets succes har også resulteret i et spin-off-projekt finansieret af EU's program "Europa for Borgerne"²⁰, og fase II af netværket for dialog med civilsamfundet i handlingsprogrammet for 2013 vil sikre yderligere nyttig udvikling.
- **Opbygning af lokale ikkestatslige aktørers kapacitet:** Der blev afsat 8,5 mio. EUR til projekter, der forvaltes af EU-delegationerne i Brasilien, El Salvador, Nicaragua, Haiti, Den Demokratiske Republik Congo, Indien og Kirgisistan. Disse projekter skaber øget kapacitet blandt lokale civilsamfundsaktører inden for en lang række fredsopbyggende områder: kvinder, fred og sikkerhed; børn, unge, fred og sikkerhed; mægling, dialog og retsopgør efter regimeskifte samt klimaændringer, naturressourcer og konflikt. Dette er en videreførelse af lignende støtte, som hidtil er

¹⁹ Netværket for dialog med civilsamfundet forvaltes af Det Europæiske Forbindelseskantor for Fredsopbygning (EPLO).

²⁰ Programmet "Europa for Borgerne", Aktion 2: Et aktivt civilsamfund i Europa; Aktion: Støtte til projekter, der iværksættes på initiativ af civilsamfundsorganisationer.

ydet til ikkestatslige aktørers projekter i 14 lande som led i tidligere handlingsplaner.²¹

- **Mægling og dialog:** Samarbejdet med Kontoret for Kriseforebyggelse og Genopbygning under FN's Udviklingsprogram (UNDP-BCPR) om etablering af nationale ordninger for intern mægling og konfliktstyring er begyndt at give mærkbare resultater.²² Regeringer, politiske partier og civilsamfund i Bolivia, Tchad, Maldiverne, Nepal, Ghana, Guyana og Mauretanien er blevet uddannet i facilitering og mægling og til selv at uddanne deres nationale kollegaer inden for disse områder. EU har også ydet støtte til oprettelsen af tre stillinger i beredskabsholdet af mæglingseksperter, som er nedsat af mæglingssupportenheden i FN's politiske afdeling. Dette hold, som kan træde til overalt i verden inden for 72 timer, ydede i 2012 ekspertise i forbindelse med den mæglingsindsats, der blev ledet af FN og FN-medlemmer og af andre internationale, regionale og underregionale organisationer i en række lande, herunder i Kenya, Algeriet, Irak, Den Centralafrikanske Republik, Togo, Libanon, Gabon og Fiji. Mæglingssupportenheden identificerede også 12 ledende mæglere på mæglingslisten, som i 2013 skal udnævnes og uddannes til ledende mæglere for FN-processer.
- **Fredsopbygning og menneskerettigheder med særligt fokus på unge og kvinder:** I Kosovo²³ fortsatte stabilitetsinstrumentet med at fremme vedvarende fred, idet unge mennesker blev opfordret til at deltage mere i civilsamfundet og øge deres politiske engagement. I 2012 satte unge, som ledede aktiviteter under den kosovoske konfliktforebyggelsesgruppe, fokus på civilsamfundets finansiering på lokalt plan, social aktion og ungdomsdeltagelse i den politiske beslutningsdeltagelse, især i blandede lokalsamfund. Der var over 17 civilsamfundsorganisationer, som nød godt af 21 skræddersyede sessioner om konfliktforebyggelse, evnen til at tale for sin sag og fundraisingmetoder.

Det første partnerskabsprogram mellem EU/UN Women/UNDP om kvinders deltagelse i fredsopbygning og aktiviteter efter konflikter blev lanceret i februar 2012. Programmet omfattede adskillige initiativer, herunder et dagsarrangement om kvinders adgang til retlig prøvelse i Liberia under tilstedeværelse af FN-generalsekretærens særlige repræsentant, etablering af en onlinekampagne i Kosovo i de 16 dage, hvor kampagnen om bekæmpelse af vold mod kvinder løber af stablen, og lancering af en mikrostøtteordning for det lokale civilsamfund samt tilrettelæggelse af et dagsarrangement i Timor-Leste med fokus på styrkelse af kvinders økonomiske stilling.

²¹ Handlingplanen for 2010: Bolivia, Nicaragua (regional), Pakistan, Yemen, Zimbabwe og Timor-Leste. Handlingplanen for 2011: Burundi, Centralafrika, Tchad, Guinea-Bissau, Liberia, Jordan, Libanon og Salomonøerne.

²² Stabilitetsinstrumentets projekt "Equipping National and Local Actors in Internal Conflict Management Processes with Skills for Dialogue and Constructive Negotiation", som går ud på at udstyre nationale og lokale aktører med dialog- og forhandlingsfærdigheder, og som blev gennemført af FN-Kontoret for Kriseforebyggelse og Genopbygning i samarbejde med EU-delegationer i en række pilotlande som led i handlingsplanen for 2011.

²³ Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 og Den Internationale Domstols udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

- **Tidlig varslng og konfliktforebyggelse:** Stabilitetsinstrumentet fortsatte i samarbejde med EU's fælles forskningscenter (JRC) og som led i EU-Afrika-strategien med at yde teknisk og videnskabelig støtte til Den Afrikanske Unions kontinentale varslngssystem ved at yde pålidelige og aktuelle oplysninger om potentielle og aktuelle krisesituationer samt post-konfliktsituationer. Endvidere blev der i forbindelse med tre aktioner, som blev gennemført af henholdsvis Den Internationale Krisegruppe, International Alert and Saferworld/Conciliation Resources, trukket på analyser udarbejdet af eksperter, herunder nationale politiske topfolk, samt på lokaltbaserede analyser og perspektiver for de konfliktramte samfund, hvorved der blev sikret bedre adgang til konfliktforebyggelses- og løsningsmodeller tilpasset det pågældende sted for EU-aktører. Samarbejdet med Kvinna til Kvinna Foundation gav også feltbaserede analyser om kvinders rolle i fredsprocesser og fredsforhandlinger som nævnt i FN's Sikkerhedsråds resolution 1325, og resultaterne heraf blev præsenteret på en særlig konference i Europa-Parlamentet i oktober, hvor mulighederne for større inddragelse af kvinder i konfliktforebyggelse og fredsopbygning blev fremhævet.
- **Naturressourcer og konflikter:** I 2012 offentliggjorde EU's og FN's partnerskab om jord, naturressourcer og konflikter vejledningen "Toolkit and Guidance for preventing and managing land, natural resources and conflict" samt en ny forsknings- og uddannelsesmanual om, hvilken rolle den økonomiske politik og konfliktforebyggelse spiller i ressourcestærke lande. Vejledningen²⁴ blev præsenteret på FN's 67. generalforsamling og tjente som inspiration til et udkast til en resolution fra generalforsamlingen om, hvordan man kan øge gennemsigtigheden i hele naturressourcevrdikden for at fremme inklusiv og bæredygtig vækst. Derudover gav partnerskabet særlige kurser om jord og naturressourcer ved en række internationale arrangementer. Der blev trukket på vidtspændende ekspertise i Afghanistan for at hjælpe regeringen med den programmering, der vedrører naturressource- og arealforvaltning i 2013.
- **Nedrustning, demobilisering og reintegration:** Stabilitetsinstrumentets støtte til FN's Inter Agency Working Group on Disarmament, Demobilization and Reintegration (IAWG-DDR) gjorde det muligt at udbyde flere uddannelsessessioner til FN-personale og FN-partnere om bl.a. nedrustning, demobilisering og reintegration og køn, uddannelse af undervisere i nedrustning, demobilisering og reintegration samt uddannelse om økonomisk reintegration af unge og børn og onlinekurser. Derudover blev der ydet støtte til landespecifikke uddannelseskurser om nedrustning, demobilisering og reintegration i Nepal, Sydsudan og Elfenbenskysten, og uddannelsesevalueringstvrkstjer blev afprøvet. Der blev etableret et onlineresourcecenter²⁵ om nedrustning, demobilisering og reintegration, som er offentligt tilgængeligt, og en platform, hvor de involverede parter kan udveksle erfaringer. Takket været yderligere støtte til IAWG-DDR-sekretariatets arbejde blev det lettere at koordinere arbejdet og sammenlægge ressourcer om fremskridt med nedrustning, demobilisering og reintegration i og uden for FN-systemet.

24

<http://www.unep.org/disastersandconflicts/Introduction/EnvironmentalCooperationforPeacebuilding/OtherECPActivities/UNEUPartnership/tabid/54648/Default.aspx>

25

http://unddr.org/meet-the-team/introduction_14.aspx

- **Politi og civile stabiliseringsmissioner:** Man fik ved hjælp af ENTRi (det nye europæiske uddannelsesinitiativ om styring af civile kriser) styrket kapaciteten blandt det personale, der udsendes i forbindelse med internationale civile krisestyringsmissioner, samtidig med at de 13 involverede partners tilgang til uddannelse blev gjort mere kompatibel og ensartet. ENTRi tilrettelagde i sit andet år 19 kurser forud for en mission og specialkurser for 407 eksperter fra 53 forskellige lande. Ud over at afholde kurser beskæftiger ENTRi sig med harmonisering af kurser og etablering af internationale netværk inden for uddannelse vedrørende styring af civile kriser i samarbejde med sine tilknyttede partnere OSCE og FN. Det gav også mulighed for certificering for at standardisere den overordnede kvalitet af de kurser, der udbydes af europæiske uddannelsesinstitutioner. Denne certificeringsproces bygger på tidligere praksis inden for lignende rammer og fokuserer i lige høj grad på undervisningsindhold som på undervisningsmetode.

Med udgangspunkt i de gode resultater fra det tidligere EU-uddannelsesprogram for politistyrker bidrog det europæiske program *European Police Services Training Programme ("EUPST")* til opbygningen af kapaciteten blandt politistyrker fra EU og tredjelande og derved til EU's og Den Afrikanske Unions stabiliseringsmissioner. I første år gennemgik 301 politifolk fra EU og Den Afrikanske Unions medlemsstater (samt fra Canada, Kroatien og Tyrkiet) et uddannelsesforløb på Guardia Civil's uddannelsescenter i Logroño i Spanien.

8. KONKLUSION

De foranstaltninger, der blev gennemført ved hjælp af stabilitetsinstrumentet i 2012, og som supplerer andre aktiviteter under EU's regionale og tematiske udviklingsinstrumenter, humanitære bistand og FSFP-missioner, har styrket EU's indsats for fred, konfliktforebyggelse, kriserespons og styrkelse af den internationale sikkerhed i væsentlig grad i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 21. De mange tiltag, der er finansieret over stabilitetsinstrumentet, har gjort det muligt for EU at sætte bredt og synligt ind over for de mange kriser i verden.

Blandt udfordringerne i 2012 kan nævnes Det Arabiske Forår i Mellemøsten og Nordafrika, som nu to år senere ikke bare former hele regionens fremtid, men også har følger for mange andre lande end de direkte involverede lande, samt for de ustabile situationer i området syd for Sahara og Asien.²⁶ Stabilitetsinstrumentet vil fortsat være et vigtigt EU-instrument til at yde et enestående hurtigt og målrettet bidrag til disse lande og regioner i deres bestræbelser på at overkomme de mange vanskeligheder, der er forbundet med at konsolidere freden og stabiliteten.

I betragtning af de politiske uroligheder og det stigende antal naturkatastrofer i mange dele af verden er det meget vigtigt at fortsætte bestræbelserne på at anvende EU-instrumenterne så effektivt så muligt. EU skal derfor sikre, at stabilitetsinstrumentets tiltag indgår i det fulde forløb fra kriseforebyggelse, kriseindsats til fredsopbyggende foranstaltninger. Den strategiske fremgangsmåde, der er valgt i programmeringen af langsigtede tiltag under stabilitetsinstrumentet, er begyndt at give resultater i form af stærkere forbindelser med centrale aktører i forskellige regioner og mere solide platforme, hvorfra der kan iværksættes

²⁶ Det Europæiske Råds pressemeddelelse (A 70/13) "EU's Response to the "Arab Spring": The State-of-Play after Two Years". Bruxelles, den 8. februar 2013, s. 4.

tiltag til bekæmpelse af kriser. Det er i kraft af en sådan konfliktforebyggelse, at man kan reducere behovet for kriseindsats og -intervention i fremtiden.